

РЕШЕНИЕ

№ 5236

гр. София, 23.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ**

при участието на секретаря **НАДЯ Г. НАЙДЕНОВА**
като разгледа докладваното от **ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ** Гражданско дело № 20231110161786 по описа за 2023 година

Предявени са за разглеждане искиве по чл.422, ал.1 ГПК, вр. с чл. 372, ал.1 ТЗ, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД и по чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД.

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от „АНТОНИНИ 55“ ЕООД срещу „ФУНДАМЕНТ - ИНВЕСТ“ ЕООД, след развитие се заповедно производство по ч. гр. дело № 45705/2023 г. по описа на СРС.

Предявени са обективно кумулативно съединени установителни искиве по: 1/ чл.422, ал.1 ГПК, вр. с чл. 372, ал.1 ТЗ, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД, с който се иска съдът да признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата от 2400 лв. с ДДС, представляваща неплатено задължение за заплащане на цена за извършена транспортна услуга с багер, за което е издадена фактура № 0000001556/06.04.2021 г., ведно със законна лихва за забава за периода от депозиране на заявление за издаване на заповед за изпълнение – 15.08.2023 г. до окончателно изплащане на задължението, както и по 2/ чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД за сумата от 599,84 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 07.04.2021 г. до 14.08.2023 г.

Ищецът „АНТОНИНИ 55“ ЕООД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение срещу „ФУНДАМЕНТ - ИНВЕСТ“ ЕООД за: сумата от **2400,00 лева** (две хиляди и четиристотин лева), представляваща главница за неплатена цена за извършена услуга транспорт на багер, за което е издадена фактура № 0000001556/06.04.2021 г., ведно със законна лихва за период от 15.08.2023 г. до изплащане на вземането, сумата от **599,84 лева** (петстотин деветдесет и девет лева и 84 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 07.04.2021 г. до 14.08.2023 г., както и държавна такса в размер на **60,00 лева** (шестдесет лева) и адвокатско възнаграждение в размер на **449,99 лева** (четиристотин четиридесет и девет лева и 99 стотинки).

След указание до заявителя, последният е предявил установителни искиве за

вземането, предмет на издадената заповед за изпълнение.

Ищецът твърди, че между „АНТОНИНИ 55“ ЕООД и „ФУНДАМЕНТ - ИНВЕСТ“ ЕООД е сключен неформален договор за транспорт на багер. По силата на този договор се сочи, че „ФУНДАМЕНТ - ИНВЕСТ“ ЕООД е възложил, а „АНТОНИНИ 55“ ЕООД изпълнител. За извършената услуга изпълнителят по договора „АНТОНИНИ 55“ ЕООД издал фактура № 0000001556 от 06.04.2021 г., като се твърди, че понастоящем сумата по нея не е платена от ответника „ФУНДАМЕНТ - ИНВЕСТ“ ЕООД. Излагат се съображения, че във фактурата е посочено наименованието на услугата „транспорт на багер“, краен срок на плащане /дата на данъчно събитие/ 06.04.2021 г., форма на плащане: пл. нареждане, както и банковата сметка за плащане. Счита, че процесното вземане е валидно възникнало като задължение в тежест на ответното дружество, позовавайки се на издадената фактура № 0000001556 от 06.04.2021 г. Намира, че от същата по безспорен начин се установява, че между страните има валидно възникнало правоотношение, касаещо извършване на услуга транспорт на багер, по силата на което ответникът в настоящото производство, получил услугата, е длъжен да плати цената. Твърди, че е извършил услугата, предмет на договора между страните. Счита, че процесната фактура установява както основните параметри на търговската сделка - вида услуга и дължимата сума за плащане, така и представлява документ, указващ уговорения между страните начин на плащане - по посочената във фактурата банкова сметка. Счита, че като не е изпълнил задължението си да плати сумата по фактурата в срок, ответникът е изпаднал в забава, поради което дължи лихва за забава. Моли съда да установи съществуването на претендираното вземане така, както е установено в заповедното производство. Претендира разноски.

По делото е постъпил отговор на исковата молба, след срока по чл. 131 ГПК, с който се ангажира становище за неоснователност на иска – както по основание, така и по размер.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска по чл.422, ал.1 ГПК, вр. с чл. 372, ал.1 ТЗ, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД:

В тежест на ищеца по предявения иск е да докаже при условията на пълно и главно доказване, че между страните е налице валидно облигационно отношение по договор за превоз, по силата на което е престира, а за ответника е възникнало задължение за плащане на възнаграждение в претендирания размер.

В тежест на ответника, при доказване на горните факти, е да докаже изпълнение на задължението за заплащане на цената.

По делото като писмено доказателство е приета фактура № 0000001556/06.04.2021 г., съставена от Б, в която е посочено наименование на услуга „транспорт на багер“ и стойност на услугата от 2000 лв. без ДДС или 2400 лв. с включен ДДС с посочена дата на данъчно събитие 06.04.2021 г. Процесната фактура е адресирана до дружество с ЕИК 202529246 и с МОЛ – Ни. След служебна справка в Търговския регистър се установява, че с посочения във фактурата единен идентификационен код е регистрирано ответното дружество "ФУНДАМЕНТ – ИНВЕСТ" ЕООД. Фактурата няма подпис на получател.

По делото не са ангажирани други доказателства от ищцовото дружество – в това число не са назначавани експертизи.

Съдът намира, че от представеното по делото писмено доказателство – едностранно подписана фактура – не се установява нито валидно облигационно отношение по договор за услуга – транспорт на багер, нито, че ищецът е изпълнил

фактически транспортната услуга. Съдът намира, че едностранно подписаната фактура, която носи подписа само на издателя на фактурата и за която няма доказателства, че е осчетоводена от ответника, нито че е ползван данъчен кредит по процесната фактура, не доказва нито наличието на облигационно отношение по посочения договор, нито възникване на задължение на ответника за заплащане на процесната сума. Фактурата е частен свидетелстващ документ, който материализира удостоверителното изявление относно определени изгодни за издателя факти, които не се ползват с материална доказателствена сила и не задължават съда да приеме посочените във фактурата твърдения за верни.

В този смисъл съдът споделя изводите на задължителната практика на ВКС, изразена в *Решение № 218 от 6.01.2017 г. по т. д. № 3572/2015 г., ВКС, I т. о.*, според което: „Във връзка с правния въпрос, по който е допуснато касационно обжалване е формирана многобройна и непротиворечива съдебна практика със задължителен характер - решение № 46/27.03.2009 г. по т. д. № 546/2008 г., II т. о.; решение № 71/22.06.2009 г. по т. д. № 11/2009 г.; решение № 62/25.06.2009 г. по т. д. № № 546/2008 г.; решение № 42/19.04.2010 г. по т. д. № 593/2009 г. на II т. о.; решение № 96/26.11.2009 г. по т. д. № 380/2009 г., I т. о.; решение № 166/26.10.2010 г. по т. д. № 991/2009 г., II т. о.; решение № 109/07.09.2011 г. по т. д. № 465/2010 г., II т. о. реш. № 103/11.07.2014 г. по т. д. № 2334/13 г. на II т. о. и др. Според възприетото от нея фактурата може да бъде кредитирана като доказателство, установяващо договор за търговска продажба на стоки в случаите, когато съдържа всички необходими елементи от съдържанието на сделката - вид на стоката, стойност, начин на плащане, имената на лицата, положили подписи за продавач и купувач, време и място на съставянето ѝ, като вписването ѝ в дневниците за продажби и покупки на продавача и купувача, както и отразяването на стойността ѝ в справките декларации по ЗДДС и ползването на данъчен кредит, представляват признание за възникването и изпълнението на продажбеното правоотношение, по повод на което фактурата е била съставена. Съгласно приетото в решение № 67/31.07.2015 г. по т. д. № 631/14 г. на II т. о. първичните счетоводни документи се преценяват от съда според тяхната редовност и във връзка с всички доказателства по делото, а когато фактурата е подписана от лице без представителна власт или не е подписана изобщо и не е отразена в счетоводните регистри на двете страни, не е вписана в дневниците за покупки и продажби и справките - декларации по ЗДДС, не е ползван данъчен кредит по нея - тогава тази фактура сама по себе си не може да установи нито сключване на договор за търговска продажба, нито получаването на стоката.“

Поради това предявеният иск се явява неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

По иска по чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД:

Поради неоснователност на главния иск, неоснователен се явява и акцесорната претенция по предявен иск за мораторна лихва.

По разноските:

При този изход на делото право на разноски има единствено ответникът. По делото не са претендирани разноски от страна на ответника, няма и представени доказателства за такива разноски, поради което не следва да му бъдат присъждани.

Така мотивиран и на осн. чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „АНТОНИНИ 55“ ЕООД, с ЕИК 102861977, със седалище и адрес на управление: гр. № против „ФУНДАМЕНТ – ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК 202529246, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. искиове: с правно основание по чл.422, ал.1 ГПК, вр. с чл. 372, ал.1 ТЗ, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД за признаване на установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата от 2400 лв. с ДДС, представляваща неплатено задължение за заплащане на цена за извършена транспортна услуга с багер, за което е издадена фактура № 00000001556/06.04.2021 г., както и с правно основание по чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД за признаване за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата от 599,84 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 07.04.2021 г. до 14.08.2023 г., като неоснователни и недоказани.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____